

[Ministeren for offentlige arbejder.]

porterne den pågældende aften ikke efterladt forsendelser af den pågældende art ved omkarteringspostkontoret i København, hvor sorteringen af de pågældende breve har fundet sted.

Ovennævnte oplysninger har været forelagt Berlingske Tidende, der imidlertid med bestemthed hævder, at samtlige breve er lagt i brevkasserne inden kl. 18. Der foreligger imidlertid intet oplyst om, hvornår brevkasserne ifølge oplysningerne på kasserne har skullet tømmes næste gang, hvilket forringer værdien af de foretagne prøveafsendelser.

Da påstand således står mod påstand i denne sag, har jeg bedt generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet foranledige, at forbrugersombudsmanden efter sommerferien forestår en uvildig undersøgelse af postbesørgelsens kvalitet.

På landsplan vil der i løbet af ca. 1 år blive gennemført en længe tiltrængt modernisering og effektivisering af sorteringen af den afgående post fra det storkøbenhavnske postområde (inklusive Nordsjælland m. v.). Et nyt omkarteringspostkontor er under opførelse og forventes taget i brug i foråret 1978. Ved omkarteringspostkontoret i København ekspederes daglig 2-3 millioner brevforsendelser, og en stor del af posten skal sorteres i løbet af nogle få timer mellem forretningstids ophør og aften- og natposttogenes samt luftruternes afgang. Med de nuværende bygningsmæssige forhold sker det desværre af og til – navnlig i spidsbelastningsperioder ved ugens slutning og ved månedsskifter – at hele postmængden ikke kan nå at blive færdigsorteret tids nok til, at den kan nå disse forbindelser og dermed omdeling i provinsen den følgende hverdag.

Af *Ebba Strange* (SF) til socialministeren (29/6 77):

»Hvad agter ministeren at foretage over for Københavns kommune, efter at det er kommet frem, at den i strid med bistandslovens intentioner foretrækker at udbetale kontanthjælp til forældre med småbørn fremfor at skaffe daginstitutionsplads til børnene?«

(Spm. nr. 347).

Begrundelse.

I betænkning nr. 412/76, 452/76 udarbejdet af daginstitutionsudvalget i Københavns kom-

mune er refereret et svar fra magistratens 3. afdeling på et spørgsmål fra udvalget om, hvorvidt der er forældre, der må holde op med at arbejde eller ikke kan komme i arbejde på grund af mangel på institutionspladser.

Af svaret fremgår, at pr. 1. oktober 1976 fik 500 mennesker bistandshjælp på grund af børneoppassningsproblemer. Svaret fortsætter: »... at kommunens andel af denne kontanthjælp er af samme størrelse som kommunens udgifter til et tilsvarende antal vuggestuepladser«.

I forbindelse med bistandslovens gennemførelse har der været lagt megen vægt på at fremhæve lovens principper om forebyggelse og revalidering. Lovens § 38 om, at der kan ydes forbigående hjælp i tilfælde af, at en enlig forsørger ikke kan få passet sine børn, skal derfor efter spørgerens mening ses i sammenhæng med lovens § 69, der pålægger kommunalbestyrelsen at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn. På denne baggrund kan hjælp efter denne regel kun have en meget midlertidig karakter. Enhver med erfaring i socialt arbejde ved, at netop den indsats, der ydes over for småbørnsfamilier, ikke mindst hvor der er tale om enlige forsørgere, får stor betydning for familiernes fremtidige muligheder for at klare sig selv. Derfor er det højst beklageligt, hvis det viser sig, at mange kommuner ofrer mindre på at tilbyde enlige forsørgere uddannelse eller arbejde, end der blev ofret før bistandslovens ikrafttræden. Bistandslovens § 42 skulle netop i stor udstrækning anvendes til støtte for de enlige forsørgere, der tidligere fik hjælp gennem mødrehjælpen.

Den citerede udtalelse fra Københavns kommune tyder på, at man til grund for sine beslutninger lægger kortsigtede økonomiske overvejelser og ikke mere langsigtede overvejelser over, hvad der gavner de pågældende børns og familiers udvikling. I socialministeriets cirkulære af 29. marts 1976 om institutioner under kommunerne er i § 37 beskrevet daginstitutionernes opgaver. Der står her, at vuggestuer har til opgave at medvirke til børnenes personlige udvikling i de første leveår, og at børnehaverne har væsentlige pædagogiske opgaver, som også er af stor betydning for børn, der ikke af sociale grunde har behov for børnehaveophold.

Hvis den tendens, som svaret fra Københavns kommune giver udtryk for, får lejlighed til at brede sig, vil der i løbet af kort tid blive skabt et proletariat af familier, der lever af of-